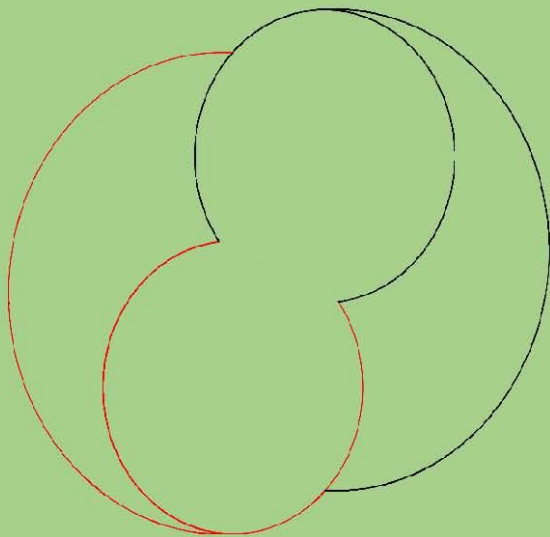

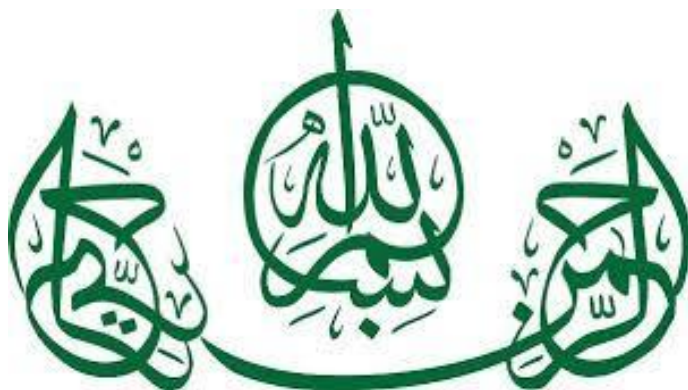

د یوې میاشتي ناوې

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

پیڅلیک: غبرگولم ۴۰۴ لېږدی

Ketabton.com

د یوې میاشتې **ناوې**

لیکي پوهه:

سرلیک: د یوې میاشتې **ناوې**

لیکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله و، اتمر ،،

ابډپټور:

د پڅښتنې ډیزان: ډاکټر مهندس حشمت الله و، اتمر ،،

خپرنډوی:

چاپشمېر: ۱۰۰

چاپ نېټه: میاشت - غبرگولی / کال ۱۴۰۴

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرنډوی سره خوندي دي، بې اخځ
ښوونې ترې د گټې اخیستنې اجازه نه شته.

د یوې میاشتې **ناوې**

لړلیک

چوپړی

سرلیک

- ۱.....پڅېښتنی.
- ۲.....بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳.....لیکي پوهه:
- ۴.....لړلیک
- ۵.....ترانې (پیل، شروع، برید)
- ۷.....د یادښتونو له پاره:
- ۸.....نانډوله (ناول، کپسه یا داستان)
- ۱۲.....نازولی زوی
- ۷۰.....د چاپ شویو کتابونو لېست
- ۷۳.....د کار لاندې کتابونو لېست
- ۷۴.....د امکان او وخت په صورت کې
- ۷۵.....د پڅېښتنې څټ

د یوې میاشتې **ناوې**

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود
مانی او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل
سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پیژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات
پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي
لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق
د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بې وسۍ یوه له
لوړو وسیلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل یو بل حقیقي داستان یا ناول چې کیسه یې په
هېواد کې د ننه تېره شوې ده، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره
شریکه کړم. زما د کتابونو مېنه وال یوازې معماران او انجینران نه
دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکنو کې
توپیر راوړم چې د هرې ځانګړې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما
دېته اړ کړي چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر
شي.

د یوې میاشتي **ناوې**

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپیڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هېله کېږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره شریکه کړي.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په درنښت

ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

د یوې میاشتي **ناوې**

.....

د یادښتونو له پاره:

..... ۱-

..... ۲-

..... ۳-

..... ۴-

..... ۵-

..... ۶-

..... ۷-

..... ۸-

..... ۹-

..... ۱۰-

د یوې میاشتي **ناوې**

ناندېوله (ناول، کپسه یا داستان)

په پخوا وختونو کې د هېواد په یوه ولایت کې، یوه بډایه کورنۍ ژوند کوه.

هغوی ډېرې ځمکې او د کابل ښار مرکزی جادې کې یې څو تجارتی ودانۍ درلودې.

دکورنۍ د مشر نوم سرور و.

ژوند یې په ښه توګه مخ ته، ته.

هغوی دوي زامن او یوه لور درلوده.

د مشر زوی نوم یې حکمت، د دوېم زوی نوم یې مهنت او د لور نوم یې سنځله وه.

زامن یې هم خورا نازولي روزلي وو.

څه موده وروسته ، هغوی کابل ښار ته کډه شول، تر څو الکانو او جلۍ باندې سبکونه و وایي.

هغوی د کابل ښار په یوې سیمې کې ژوند پیل کړ.

کلونه تېرېدل او ماشومان یې لوېدل.

هغوی د ښوونځي شو.

بیا مور او پلار یې کوشنېس وکړ تر څو هغوی په ښوونځي کې شامل (د ننه) کړي.

د یوې میاشتې **ناوې**

هغوی لمړی خپل مشر زوی او دوی کاله وروسته خپل دوهم زوی په نږدې ښوونځي کې شامل کړل.

هغوی به ښوونځی ته، تلل.

هغوی د درسونو (سېکونو) سره مینه نه درلوده، مور او پلار به یې هغوی په زوره ښوونځي ته لېږل (استول).

کله به یې مور او کله به یې پلار هم هغوی تر ښوونځي پورې رسول.

هغوی به خپلو ځامنو ته پیسې ورکوي چې د تفریح په وخت کې له کانټینه (د ښوونځي له هټیه) خپل د خوښي خواړه واخلي او البته یې ووري.

کله به یې هغوی ته د خپل د خوښي خواړه په کور کې پخول او هغه به یې په ښه لوبښي کې اچول، بیا به یې د هغوی په کڅوړو کې ایښودل تر څو د تفریح په وخت کې یې ووري.

په هغه وخت کې د نورو خلکو اقتصادي وضعیت هم د دوی په شان نه و.

نورو زده کونکو به له کوره وچه ډوډۍ راوړه.

د چا چې اقتصادي وضعیت لږ ښه و، هغوی به څه پیسې لکه پنځه پولې، شانزده پولې (شانزده پولې) او یا هم قبران (دهغه پیر پیسې) راوړي او د تفریح په وخت کې به یې خواړه پرې اخیستل.

دوی به ډېرې پیسې راوړي او هر څه به یې اخیستل، نورو ته به یې نه ورکول.

د یوې میاشتې **ناوې**

بې وزلو کسانو به هغوی ته کتل او څه به یې نه ویل.
هغوی به خپلې سپورې (وچې) ډوډۍ خورې بیا به د اوبو څښلو له
پاره نل خوا ته تلل او الله به یې په لپو اوبه څښلې.
وختونه تېرېدل او هغوی نور هم لوېدل.
څه چې لوی شو، بیا به سینما ته هم تلل.
په ټولګي کې به یې نور الکانو سره هم شخړې کوي.
کوم وخت چې به کور ته لاړل، بیا به خپل مور او پلار ته شکایت
کوه چې:
مونږ سره، زمونږ ټولګیوالو شخړه وکړه.
بیا به مور یې و ویل:
د هغوی کورونه چېرته دي؟
الکانو به د هغوی کورونه خپلې مور ته بنودل او هغې به هم د الکانو
د مورګانو سره شخړه کوه.
پلار به یې چې کور ته راغی، بنځې به یې و ویل:
ته پوهیږې چې د الکانو سره په ټولګي کې بې وزلو او بې پروا
خلکو شخړه کړې ده.
زه لارم او هغوی د مور ګانو سره مې شخړه وکړه.

د یوې میاشتي **ناوې**

ته هم څه کسان در سره واخله، لار شه او د هغوی د پلارنو سره
شخړه او هغوی بڼه و وهه تر څو د هغوی اولادونه بیا زمونږ د
ځامنو سره شخړه و نه کړي.

ته پو هېرې چې مونږ بډای یو.

باید نور کسان زمونږ نه اطاعت او مونږ ته احترام وکړي.

د ښځې مېړه به ویل:

دا بڼه کار نه ده.

ټول د خدای بنده گان دي.

مونږ د چاه نه لوړ نه یو.

سمه ده مونږ څه شتمني لرو.

نه شو کولای چې خلک خپل غلامان و بولو.

دا پیسې او قدرت زمونږ سره امانت او د څو ورځو له پاره دي.

ښځې یې سر زورې وه.

خپل د مېړه خبره به یې، نه منه.

ما شومان یې خورا نازولي کړل.

ماشومانو به یې په سپکونو او کوڅو کې له خلکو سره شخړې کوي.

هغوی پوهېدل چې مور یې د هغو لنگه (ننگه) کوي، هم د ښوونځي
اداري ته ځي او د الکانو ښکایت هم کوي.

د یوې میاشتي **ناوې**

د الکانو پلار به خپلې ښځې ته ویل:

ته د الکانو لنگه مه کوه.

هغوی به لوی او نازولي شي.

په پښتو ژبې کې د نازولي زوی په هکله یوه شعر دی چې وایی:

نازولی زوی

نازولی زوی نه اخلي ادب

او د سوري نخل نه نیسي رطب

ونیو مه شه هغه زوی په خوا پورې

چې یې نه نیولی درس وي نه مکتب

په غوجل کې باري خر او کچر ښه دی

نه په خونه کې جاهل او بې طلب

چې پیدا شي یو ناکس په قبيله کې

وړاندې وروسته حبطه کاندې نسب

د پسر په نېک او بد پلار یادېږي

دا خبر ده په جهان کې مجرب

په سواره باندې گوته شي ایښوده

چې یې آس برابر نه ځي په جلب

د یوې میاشتي **ناوې**

په زړه مهر په خوله قهر زوی ته بویه
څه ښه وایي چرته ډب هلته ادب

یوسف هاله شو لایق د بادشاهي
چي یې خوړي څپري د غضب

هر ناکس لکه مگس باندې ښیږي
چي حمید نرم گويي که شکر لب

ښځې یې ویل:

دا د پخوا خبرې دي.

زه یې نه منم.

ما په ستونزو سره خپل ماشومان لوی کړي دي.

مېړه به یې ویل:

کومې ستونزې؟

ته خو مینځه هم لرې.

هغه له تا سره مرسته کوي.

نورې ټولې دندې، پیسې تر سره کوی، د پیسو د راټولو کار زما پر غاړه ده.

هغې به نه منه.

ورو، ورو د هغوی تر منځه اړیکې وړانې شوي.

د یوې میاشتنې **ناوې**

بنځې به د مېړه او مېړه به د بنځې خبرې نه مني.

څو کاله تېر شو.

مېړه یې د ځینو سوداګرۍ کارونو له پاره بهر ته لاړ.

څه موده وروسته د هغې مېړه بېرته ستون شو.

د هغه پېرودل شوي مالونه ورسېدل.

هغه د ګمرک د محصول له ورکونې نه وروسته، مالونه بازار ته د

پلور له پاره وړاندې او خورا ګټه یې په کې وکړه.

هغه پیسې کورته راوړې.

بنځې یې و ویل:

پیسې ټولې ما ته راکړه.

مېړه یې و ویل:

دا خو د سوداګرۍ پیسې دي.

زه بیا د مالونو د اخیستنې د پاره بهر ملکونو ته ځم.

بنځې یې و ویل:

ته چې بهر ملکونو ته ځې، خدای پوهېږي چې په څه ناروا کارونو

اخته یې.

د سوداګرۍ په پلمه (بهانه) د هېواده ځې او په میاشتو الته ورک یې.

مېړه یې و ویل:

د یوې میاشتي **ناوې**

زما دنده سوداګري ده، زه مجبور یم تر څو کار وکړم او پیسې و ګټم.

بنځې یې و ویل:

زه تا ته اجازه نه درکوم چې بیا د هېواد نه بهر لاړ شي.

مېړه یې و ویل:

دا کار نا شونې دی.

زه اړین (مجبور) یم چې د کار اوبار له پاره بهر ته لاړ شم.

بنځې یې د هغه خبره نه منه او د هغوی اړیکې مخ په وړاندو شوې.

د هغه بنځه به تل په غصه او مېړه ته به یې بدې ردې ویلې.

د هغوی اړیکې ډېرې وړانې شوې.

د مېړه هره خبره به د هغې په بنځې بده لږېده.

یوه ورځ مېړه یې خپلې بنځې ته و ویل:

زه څو ورځې وروسته د سواګرۍ له پاره بهر ته ځم.

دا ځل مې بڼه شیان په پام او لېست کې نیولي، تر څو یې و پېرم او هېواد ته یې راوړم.

په دې شیانو کې به ډېره ګټه هم وکړم.

بنځې یې و ویل:

زه خو تا ته اجازه نه درکوم، ما خو مخکې هم ویلي و.

د یوې میاشتې **ناوې**

که ته د هېواده بهر ځي، بیا دې خدای ستا مری راوړي.

مېړه یې و ویل:

دا څه حال دی.

زه د کار او بار له پاره ځم.

بنځه یې په غصه شوه.

اخوا او دېخوا یې وکتل، څه یې پیدا نه کړل تر څو پر مېړه وار وکړي.

له ځایه پاڅېده او الماری خوا لاړه.

د الماری دروازه یې خلاصه او د پیالو وارونه یې پر مېړه پیل کړل.

مېړه به یې ویل:

څه خبره ده؟

لبونۍ شوې یې؟

هغې به ویل:

بس ده!

خبرې مه کوه!

ته ډېر وران سړی یې.

خدای دې تا واخلي، تر څو زه له تا نه بې غمه شم.

مېړه یې و ویل:

د یوې میاشتي **ناوې**

څه مې کړي؟

بیا بنځي یې پرې وار وکړ.

دا ځل پیاله یې د هغه پر سر ولگېده او د هغه سر مات شو.

د سر نه یې وینې په بهېدو شوې.

کالي یې په سرو وینو سره شو.

د هغوی ماشومانو هم غوښتل چې د خپل پلار لنگه وکړي، خو هغې ورته اجازه ورنه کړه.

د هغې مېړه د کوتې نه د باندې بیا انگر ته لاړ.

څاه ته نږدې او له څاه یې اوبه راو وېستې.

کوزه یې له اوبو ډکه او خپل د سر د وینو په منځلو لگیا شو.

بیا له کوره و وت او درملتون خوا ته لاړ.

درملتون ته د ننه شو.

الته د درملتون نرس، هغه ته و ویل:

څه در باندې شوي؟

هغه و ویل:

هېڅ!

په کور کې مې کار کوه.

په ناڅاپي توګه سر مې وګرځېد (وخرځېد).

د یوې میاشتي **ناوې**

په ځمکه وغورځېدم او سر مې مات شو.

بیا د درملتون نرس و ویل:

پر دغې څوکی کېنه!

هغه پر څوکی کېناست.

نرس د عاجله داروگانو الماری ته نږدې شو.

څه دارو او سامانونه یې واخستل او دهغه د سر د ټپونو په پاکونه، لگیا شو.

د هغه سر ډېر مات شوی و.

د هغه په سر کې د پیالي شیشه هم ننوتلې وه.

نرس و ویل:

سر دې لږ بښکته کړه تر څو د سر نه دې شیشه و باسم.

نرس د هغه د سر نه شیشه و باسه.

بیا یې و ویل:

په سر کې دی د پیالي شیشه څه کوي؟

هغه و ویل:

څو ورځې مخکې د زوی له لاسه مې پیاله وغورځېده او ماته شوه.

بیا هغه، د شیشې ټوټې ټولې کړې او د کثافاتو په لوبښي کې یې واچوې.

د یوې میاشتي **ناوې**

کېدای شي کومه شیشه ترې پاتې وي.

او دا شیشه زما د لوېدو سره سم، په سر کې مې تللې وي.

نرس څه و نه ویل.

د هغه سر یې پانسما او څلور ځایه یې و ګانده (بخۍ کړل).

بیا یې پرې ګاز او بندار تلو کړ.

وروسته یې ورته د درد د کلارېدو (ښه کېدو) دارو وکړه او ویې ویل:

دا دارو د درې ورځو له پاره دي.

یوه یې سهار بله غرمه او درېیمه یې د شپې، وروسته له دوې نه و خوره.

دوا دې چې خلاصه شوه، بیا یوه تکړه ډاکټر ته لاړ شه او خپل د زړه معاینات دې وکړه.

هغه و ویل:

سمه ده!

زه خو اسي (هسي) په نږدې ورځو کې بهر ته ځم، البته به خپل ټول معاینات تر سره کړم.

نرس و ویل:

دا خو بیخي ښه خبره ده.

بیا سرور و ویل:

د یوې میاشتي **ناوې**

مننه کوم.

فیس دې څو شو؟

هغه و ویل:

کومه خبره نه شته.

سرور بیا زیاته کړه او ویي ویل:

مننه کوم، فیس به دې هرو مرو اخلې.

بیا نرس و ویل:

که پیسې در سره وي، لس افغانۍ.

سرور و ویل:

پیسې شته.

بیا یې جب ته لاس او پیسې یې را و وېستې.

هغه ته یې لس افغانۍ ورکړې او نورې پیسې یې بېرته په جب کې کېښودې.

د هغه نه یې خدا پاماني واخسته او له درملتون نه د باندې شو.

هغه مخ په کور روان شو.

په لاره کې یې خپل ملگری ولید او هغه سره یې روغېر وکړ.

ملگری یې و پوښتل:

څه در باندې شوي؟

د یوې میاشتي **ناوې**

کالي دې هم په وینو دي.

سر دې هم ترلی دی.

سرور و ویل:

هېڅ!

هسی سر مې وگرځېد (وڅرخېد) او په ځمکه و غورځېدم.

کوم وخت چې پاڅېدم، و مې لیدل چې سر مې مات شوی دی.

ملګري یې و ویل:

بنه شوه چې بلا وه او برکت یې نه و.

سرور وخنډل او څه یې و نه ویل.

بیا سرو خپل ملګري ته کور د تګ بلنه ورکړه.

ملګری یې مننه وکړه او ویې ویل:

اوس څه کارم، کومه بله ورځ به راشم.

بیا هغه سره خدا پاماني وکړه.

سرور کور ته لاړ.

کور ته د ننه شو.

بنځي یې هغه ولید او هېڅ خیال یې پر هغه را نه وړ.

سرور خپلې کوتې ته لاړ او پر خپل کټ کېناست.

د یوې میاشتي **ناوې**

بیا یې د ابو لوبنی واخیست او څاه خوا ته لاړ.

د څاه نه یې اوبه را و وېستي او لوبنی یې ډک کړ.

بیا کوتې ته روان شو.

پر کټ کښاست او دوا یې له کوشنۍ کڅوړې را و وېسته، غوښتل یې یوه گولې خولې ته واچوي او یوه پیاله اوبه ورپسې غږپ کړي.

په دې وخت یې پر یاد شو چې د درملتون نرس هغه ته ویلي و چې دوا له ډوډۍ نه وروسته (په مړه خپټه) وڅوري.

هغه گولۍ بېرته په کڅوړې کې کېښوده.

هوا تیاره او ماښام شو.

هغه پخلنځي ته د ننه شو.

د لوبنو سرونه یې لوڅ کړ.

په یوه لوبنی کې یې سابه ولیدل.

سرور لوبنی واخیست او پر نغري یې کېښود.

سابه یې تاوده او وروسته یې په غاب(بشغاب، بشقاب یا پلټ) کې واچول.

لږ ډوډۍ یې هم واخیسته او خپلې کوتې ته د ننه شو.

ډوډۍ یې وڅوړه.

بیا یې کڅوړه راواخسته او یوه گولۍ یې خولې ته واچوه او یوه پیاله اوبه یې ورپسې وڅښلې.

د یوې میاشتې **ناوې**

نیمه گړۍ وروسته پر هغه خوب راغی.
هغه پر خپل ځای پرېوت او بیده شو.
سهار وختي لمانځه ته پاڅېد.
سر یې لږ درد درلود.
لمونځ یې ادا او بیا یې ځانته د سهار چای دم کړ.
چای یې تیار او خپلې کوټې کې و څښه.
بیا یې دوايي خوړه، وروسته یې کالي بدله او له کوره خپل کار
ځای ته لاړ.
څو ورځې تېرې شوې.
د هغه د تگ وخت ورسېد.
مازیگر وختي کور ته راغی.
خپل کالي یې راټول او په لوی کڅوړې (بکس) کې یې کېښودل.
د شپې ډوډۍ یې یواځې خوړه او وروسته یې چای هم و څښه.
د ماسخوتن لمونځ یې وکړ.
بیا وختي بیده شو.
سهار وختي له خوبه پاڅېد او له لمانځه نه وروسته یې غوښتل چې
خپل ماشومان راوینس او له هغوي سره خدای پاماني وکړي.
خو، ښځې یې و ویل:

د یوې میاشتي ناول

مه کوه!

ماشومان له خوبه مه وینوه.

ماشومان ما په خپله لوی کړی دي.

زه تا ته اجازه نه درکوم چې هغوی له خوبه اوچت کړي.

دا خبره پر سرور ډېره بده ولگېده.

څه يې و نه ويل او د کوره د باندې شو.

بيا په ټکسي کې کېناست او هوايي ډگر ته لاړ.

يوه گړۍ وروسته الوتکې، الوتنه وکړه.

سرور ډېر خواشینی و.

د خپلې بڼې کړنې به يې چې په یاد راتلې، هغه ته به ژړا ورتله.

بيا به يې ويل:

خدایه توبه!

له بدو يې توبه!

څلور گړۍ وروسته هغه خپل ټاکلي ځای ته ورسېد او د کاروبار په

هکله يې د نورو سوداگرو سره خبرې وکړې.

څو ورځې تېرې شوې.

د هغه په ذهن کې د بڼې د پيالو گذارونو پېښه تېره شوه.

پر هغه ډاکار ډېره ناوړې اغېزه وکړه.

د یوې میاشتي **ناوې**

هغه هوډ وکړ تر څو هر څه پرېږدي.

خپله سوداګري، هېواد، ماشومان، ښځه، ځمکې، سوداګریز ودانۍ
او داسې نور.

شپه وه.

ټوله شپه یې سوچونه وهل (کول) او سمه پرېکړه یې نه شو کولی.

بیا په سوچونو، سوچونو کې بیده شو.

سهار وختي پاڅېد او لمانځه د ادا کولو نه وروسته یې پرېکړه وکړه
تر څو یو بل لري هېواد ته لاړ شي.

هغه چای وڅښه، بیا د لري هېواد سفارت ته لاړ تر څو د هغه هېواد
ویزه تر لاسه کړي.

سرور غښتلی ځوان، په انګرېزي ژبې پوی او نومولی سوداګر و.

هغه څو ورځې وروسته د خپلې خوښې هېواد ویزه تر لاسه کړه او
الته لاړ.

د ښځې سره یې کرکه پیدا شوه.

بیا یې ښځې ته یو لیک واستاوه.

په هغه لیک کې یې دومره لیکلي و.

من رفتم ازین شهر - این شهر از تو باشد

د یوې میاشتې **ناوې**

دوې میاشتې وروسته لیک د هغې ښځې ته ورسېد.

څو میاشتې تېرې شوي.

هغې سوچ کوه چې هغه ټوکې کوي، بیا به راشي.

شپږ میاشتې تېرې شوې د هغه درک و نه لگېد.

بیا ښځې یې خپل د مېړه او د خپلې کورنۍ ته وویل:

سرور هوډ کړی دی چې هېواد ته ستون نه شي.

ستاسو نظر په دې هکله څه دی.

ځینو به یوه او نورو به بله خبره کوه.

چا به ویل:

ښه به وي چې له مېړه نه دې جلا (طلاق) واخلي.

بل به ویل:

ښه به وي چې انتظار وکړې، تر څو هغه بېرته راشي.

هغې څو کاله انتظار وکړ، مگر سرور بېرته ستون نه شو.

هغې خپل زامن لوی او د دولسم ټولګیو نه فارغه کړل.

چندان سبق یې و نه ویل.

مور یې کوښښ وکړ چې پر هغوی پوهنتون و وایي، مگر نازولي

او د بډایي کورنې ماشومان، چېرته ښې زده کړې کوي.

زامن به یې بی ځایه، بی ځایه ګرځېده.

د یوې میاشتي **ناوې**

هغوی په نشه یي توکو او شراب څښلو اخته شوو.

د سرور بنځي بل مېړه و نه کړ.

هغه د خپلو زامنو او لورسره حج ته لاړه.

الله یې خپل زامنو ته سوگند وکړ تر څو له ناروا کارونو نه لاس پر سر شي.

هغوی الله ومنه.

کله چې هېواد ته ستانه شوو ورو، ورو یې بېرته پخواني کارونو ته مخه وکړه.

څه موده تېره شوه.

مور یې خپلو ورونو ته د اولادونو له لاسه شکایت وکړ.

بیا ماما گانو یې خپلې خور ته و ویل:

بڼه به وې چې هغوی ته بنځي وکړي تر څو د کوڅو نه پښې یې ټولي شي.

هغې لمړی خپل مشر بیا دوی کاله وروسته خپل کشر زوی ته واده وکړ.

هغوی ورو، ورو د پخواني دولت په بناد (امنیت) کې شامل او دندې یې تر لاسه کړې.

هغوی به الله هم بدماشي کوه.

خلکو به د هغوی نه ډډه کوه.

د یوې میاشتې **ناوې**

چا به د هغوی سره تگ او راتگ نه کوه.
د سرور لمسیان پیدا شوو.
هغوی هم نازولي لوېدل.
د هغوی نیا به د هغوی مور گانو ته ویل:
دوی باید د پلرونو په شان زړور وي،
زه نه غواړم چې څوک پر هغوی خبرې وکوي.
د سرور لمسیان هم د سرور د زامنو په شان په ښوونځیو کې تنبل و.
تل به یې د نورو الکانو سره جگړې کوي.
پلارونو به یې هم د هغوی لنگه کوه.
الکانو به هم هغه کار کوه چې زړه یې ورته کېده.
چا چې به د هغوی د زامنو نه شکایت وکړ، پلارونه به یې راتلل او
هغوی ته به یې سپکې سپورې و یل.
که چا به چېرته په ښوونځي کې د هغه له ځامنو نه شکایت وکړ.
د هغوی پلارونه به راتلل او د سیمې پولیسو ته به یې زنگ واهه او
هغوی به یې د څو گړیو له پاره بندي کول.
چا به له وېرې او بې عزتۍ په خاطر د سرور لمسیانو ته څه، نه
ویل.
هغوی هم د خپلو پلارونو په شان نازولي او بېکاره لوېدل.

د یوې میاشتي **ناوې**

څه موده تېره شوه.

د حکمت مشر زوی چې رحمت نومېده د سگرتو په څکولو اخته شو.

بیا وروسته نشه یې توکو لکه چرس به یې هم څکول.

بنوونځي ته، نه ته.

ډېری وخت به یې خپل د پلار موټر اخیست او د نورو الکانو سره به هرې خوا ته، ته او ناوخته به کور ته ستنېده.

پلار به یې هغه ته څه نه ویل.

هغه په سختۍ سره له بنوونځي فارغ شو.

یوه کال ټولګی یې په دوو کالونو کې لوسته.

د کار او کسب نه و.

اخوا دېخوا ګرځېده، پیسې یې بې ځایه مصرفوې، بې ځایه دوستان یې درلودل، هرې خوا یې سفر کوه، د کور نه به یې غلا هم کوه، خلکو ته یې نقصان رسوه، نجونو پسې به ته، نجونو ته یې لاره نیوه او داسې نور وړان کارونه تر سره کول د هغه او د هغه د ورو کار و.

څو کاله تېر شو.

هغوی تکره ځوانان شو.

هغوی ډېر ملګري درلودل کوم چې د لوړپوړو چارواکو ځامن وو.

د یوې میاشتې **ناوې**

هغوی هم ډېرې پیسې درلودې او د سرور د لمسیانو په شان به ګرځېدل.

هغوی به د خپلو پلارونو دولتي موټرو کلی اخیستي لارو، کوڅو او سړکونو کې به یې زغلول.

هغوی به په موټرو کې په لوړ غږ بدلي اورېدي او د موټرو شیشې به یې هم تورې وې.

چا به ورته څه نه ویل.

کله به د ورځې له خوا په خپلو موټرو کې چې د موټرو تم ځایونو (پارکونو) کې یې شتون درلود، کیناستل او سګرټي یې لګول او تر ناوخته به الله وو.

یوه ورځ یوه سپین ږیري کس هغوی ته د موټرو په تم ځای کې وویل:

ګورئ!

تاسو ځوانان او د هېواد راتلونکي د تاسو په لاس کې دی.

د دغه بد عمل یانې د چرسو د څکولو نه لاس پر سرشئ.

دا کار هیڅ ګټه نه لري.

دا به تاسو ته د ګټې پر ځای تاوان ورسوي، همدا راز دا کار له شرعه هم ناروا دی.

که زما په خبره کې شک کوی، ښه به وي چې د ماجت له ملا امام نه پوښتنه وکړئ.

د یوې میاشتي **ناوې**

هغوی پر سپین ږیري وخنډل او ویې ویل:

ته هسې وایې .

خومره به دې په ځوانۍ کې سگړت ځکولي وي.

خومره به دې چرس ځکولي او شراب خوړلي وي.

سپین ږیري و ویل:

نه!

زه غریب سړی وم.

بیا الکانو و ویل:

پوی شوو.

که تا د مونږ په شان پیسې درلودی، تا به هم زمونږ په شان له ژوند نه خوند اخستی وی.

بیا سپین ږیري غوښتل څه و وایې.

الکانو ورته و ویل:

بس کړه او له دې ځایه لاړ شه.

مونږ ته ناورین (مزاحمت) مه کوه.

لاړ شه!

خپلو زامنو او خپلوانو ته، داسې مشورې ورکړه.

هغه خپل څټ وگراوه او له هغه ځایه لاړ.

د یوې میاشتې **ناوې**

الکانو په خندا پیل کړ.

بیا یې خپلو کړونو ته دوام ورکړ.

څه موده تېره شوه د رحمت په زړه کې یوه جلی ښه ولگېده.

د هغې کور د رحمت له کور نه ډېر لرې او د کابل ښار په بلې سیمې کې و.

رحمت به وختي له خوبه پاڅېده او د جلی د اوسېدو سیمې ته به ته.

کور کې به یې ویل:

زه سهار وختي د انگرېزي ژبې زده کړې کوم.

د ژبې مرکز زموږ له کور نه ډېر لرې دی.

زه مجوره یم تر څو خپل موټر کې الته لار شم.

مور به یې ویل:

سمه ده.

دلته نږدې کوښښ وکړه تر څو د انگرېزي ژبې څانګه و مومي.

هغه به ویل:

دلته ډېرې د انگرېزي ژبې څانګې شته، خو د هغه ځای په شان یې ښوونکي تکره نه دي.

مور یې و منه.

بیا یې هغه ته و ویل:

د یوې میاشتي **ناوې**

سمه ده!

پر ځان او موټر باندې پام کوه تر څو ستونزه رامنځ ته نه شي.

هغه و ویل:

سمه ده موري.

هغه به وختی هغې سیمې ته، ته او د جلی انتظار به یې کوه.

کوم وخت چې به یې جلی لیده، د موټر د اړخ شیشه به یې ټنکته کوه، او بدلو د غږ اندازه به یې هم لوړوله.

کوم وخت به چې جلی خپله لاره بدلوله، هغه به هم ور پسې ته.

کوم ځای چې به د موټرو د تگ لاره نه وه، هغه به موټر د سړک پر غاړې دراوه او خپله به یې جلی په سې ته.

په لاره کې به یې هغې ته جان او قربان ویل.

څه موده تېره شوه.

رحمت جلی ته سلام ور کړ.

جلی هم د هغه سلام ته وعلیکم و ویل.

الک خوشحاله او خپلو ملگرو ته یې و ویل:

پوهېږی!

چې نن هغې جلی زما سلام ته وعلیکم و ویل.

ملگري یې په خندا او هغه ته یې و ویل:

د یوې میاشتي ناول

اوس کار کېږي.

ته باید نن موږ هوټل ته بوزې او پر مونږ بڼه قابلې پلو و خورئ.

هغه و منه.

ملګرو ته یې و ویل:

چېرته به لاړ شو؟

هغوی و ویل:

بڼه به وې چې نن بخارا رستورانټ ته لاړ شو.

الله بڼه ازبکي پلو ورکوي.

رحمت و منه.

هغوی ټول بخارا رستورانټ ته لاړل.

الله یې ډوډی و خوړه.

د ډوډی خوړلو نه وروسته له رستورانټ نه و وتل.

بیا دوستانو یې و ویل:

راځئ!

یوه قیلون خونې ته لاړ شوو.

رحمت و منه.

هغوی ټول قیلون خونې ته لاړل.

د یوې میاشتې **ناوې**

یوه گړۍ وروسته له قیلون خونې نه هم د باندې شوو.
د هغوی یوه ملگري نوم چې قدوس و، و ویل:
اوس راحی چې باغي بالا ته لار او الله سگرتی وڅکوو.
هغوی و منه او الله لارل.
الله ټولو سگرتي و څکول او وروسته د کورنو خوا روان شوو.
رحمت ټول ملگري د خپلو کورونو ته ورسول او بیا خپل کور ته
روان شو.
شپه وه، هرې خوا تیاره وه.
هغه له یوې خوا خوب نیولی او له بلې خوا نشه شوی و.
لاره ورته بڼه نه بنکارېده.
په ډېرو ستونزو یې ځان د هوايي ډگر سرک ته ورساوه.
الله سرکونه پراخ و، هغه د موټر سرعت ډېر کړ او نا بېره یې د
یوه بل موټر سره ټکر کړ.
هغه په ځان پوی نه شو.
خلکو له هرې خوا منډې کړې.
د موټرو نه یې ټپیان را و وېستل، په نورو موټرو کې یې واچول او
نږدې روغتون ته یې ولېږدول.
په دې وخت کې ترافیک هم ورسېدل او موټرو ته یې لارښوني پیل
کړې.

د یوې میاشتنۍ **ناوې**

د رحمت موټر د یوه بل موټر پر شا لگېدلی و.

دواړه موټر په بد حالت کې ول.

د رحمت د موټر مخه او د بل موټر شا یې ډېره وړانه شوې وه.

بیا ترا فیکو کرن لرونکي موټر و غوښتل او د دواړو موټر یې په کې بار او خپل مرکز ته یې ولېږدول.

د دواړو موټرو چلونکي په روغتون کې وو.

شپه ناوخته شوه.

د رحمت مور خپل زوی ته زنگ و واهه.

د هغه ټیلیفون کار نه کاوه.

بیا یې خپل مېړه ته زنگ و واهه.

هغه ټیلیفون اوچت او ټنځي ته په غصه او ویې ویل:

څه خبره ده؟

په دې وخت کې دې زنگ و واهه؟

دومره سوچ نه کوي چې زه د خپلو ملګرو سره یم.

هغې و ویل:

تا څه کوم؟

رحمت کور ته نه دی راغلی.

د هغه ټیلیفون هم کار نه کوي.

د یوې میاشتې **ناوې**

هغه و ویل:

تر اوسه وختی دی.

کېدای شي، خپلو ملګرو سره وي.

بیا هغې و ویل:

د شپې یوه بجه ده.

هغه و ویل:

کومه ستونزه نه شته، کېدای شي خپل ملګري کور ته تللی وي، سبا به راشي.

بنځی یې د شپې خوب و نه کړ.

هغه په سوچ کې وه.

سهار شو.

مېړه یې کور ته راغی.

دروازه یې وټکوه.

بنځی یې دروازه خلاصه کړه او مېړه یې د ننه شو.

بیا یې خپلې بنځې ته و ویل:

رحمت خو به راغلی وي؟

هغې و ویل:

نه!

د یوې میاشتي ناولي

تر اوسه نه دی راغلی.

بیا یې وویل:

اوس به را پیدا شي.

بیا ودانۍ ته د ننه، خپلې کوتې ته لاړ او پر تخت پرېوت.

غرمه شوه.

د رحمت څرک و نه لږېد.

مور یې هر څه کوښښ و کړ تر څو د هغه سره اړیکې و نیسي.

خو!

هغه و نه توانېده.

د رحمت نور واړه وروڼه او خويندې هم خپه وو.

ماسپښین شو.

مور یې ډیره نا کراره شوه.

بیا د مېړه تخت (کت) ته نږدې او مېړه یې را وینښ کړ.

هغه و ویل:

څه خبره ده؟

بنځې یې و ویل:

رحمت تر اوسه لا درکه دی.

د یوې میاشتي ناول

مېړه یې وویل:

خیر!

چېر ته دی چې تر اوسه کور ته نه دی راغلی؟

هغې وویل:

نه پوهېږم.

بیا یې ښځې ته وویل:

زما تېلفون راکړه!

هغې تېلفون ورکړ او مېړه یې د هغه ملګرو ته زنگونه و وهل.

ملګرو یې وویل:

هغه تر ناوخته زمونږ سره و.

بیا کور ته لاړ.

د رحمت پلار ترافیکو او څو روغتونو ته هم زنگ و واهه.

ترافیکو وروسته له پوښتنې نه و ویل:

د هوايي ډګر په سړک د شپې له خوا یوه موټر له بل سره ټکر کړی دی.

د رحمت پلار و پوښتل:

د موټرو رنګونه څه ډول ول.

هغه و ویل:

د یوې میاشتي **ناوې**

د یوه موټر رنګ تور او د بل سپین و.

بیا د رحمت پلار و پوښتل:

چلونکي یې څه شول؟

ټرافیکو و ویل:

هغوی خلکو روغتون ته لېږدولي دي.

بیا یې د هغوی نه د روغتون پته واخیسته او په چټکتیا یې خپل بل موټر واخیست او د کور نه د باندې شو.

هغه روغتون ته لاړ او په دروازي کې یې له نوکریوال نه پوښتنه وکړه:

د شپې د چلونکو حالات څنګه دي؟

څوک خو به یې مړ نه وي؟

هغه و ویل:

نه!

د خدای فضل دی.

اوس په هوښ راغلي دي.

ډېره ناوړه پېښه وه.

ښه شوه چې په خیر سره تېره شوه.

د رحمت پلار په منډې عاجل ځانګې ته لاړ.

د یوې میاشتي **ناوې**

الته یې خپل زوی ولید.

زوی یې خپل پلار ته په اشاره سلام ورکړ.

بیا د رحمت پلار و ویل:

بنه شو چې په خیر تېر شو.

د رحمت پلار ډاکټر نه پوښتنه وکړه.

ډاکټر و ویل:

څه ستونزه نه شته.

د هغه سر د موټر په چټ کلک لگېدلی دی.

شه و چې د موټر هوايي کڅوړه خلاصه شوې او د شیشې د لگېدو نه یې ژغورلی دی.

بیا د رحمت پلار و ویل:

څه وخت کولای شو، کور ته لاړ شو؟

ډاکټر و ویل:

اوس خو تر سیروم لاندې دی.

کوم وخت چې سیروم یې خلاص شو، کولای شئ، کور ته لاړ شئ.

هغه خوشحاله شو، څوکي یې را واخیسته او د رحمت خوا ته کېناست.

د هغه سیروم خلاص شو.

د یوې میاشتي **ناوې**

بیا نرسه راغله د هغه د لاس نه یې سپروم خلاص کړ.

بیا بله نرسه راغله او د رحمت پلار ته یې وویل:

موټر لري؟

هغه و ویل .

هو!

بیا یې و ویل:

لمړی د روغتون فیس تحویل، بیا موټر راوله.

هغه و منه.

د روغتون فیس یې تحویل او موټر یې راوست.

بل نارینه نرس د هغه سره مرسته وکړه او رحمت یې موټر ته پورته کړ.

بیا ډاکټر ورته نږدې شو او نوې نسخه یې ورکړه او د هغه پلار ته یې و ویل:

ستا زوی د نشې په حالت کې موټر چلولی دی.

کوښښ وکړه چې هغه د نشه یی توکو نه لرې و ساتي، همدا راز د څو وروځو د پاره هغه سره د پېښې په هکله خبرې مه کوه.

هغه باید تر یوې اونۍ پورې آرام وکړي.

ښه خواږه او پرېمانه مېوې ورته ورکړه.

د یوې میاشتنې **ناوې**

هغه و منه او د ډاکټر نه یې منه، بیا وروسته یې خدای پا مني وکړه
او د روغتون نه د باندې شو.

هغوی دواړه کور ته لاړل.

د رحمت مور د هغه کټ سم او هغه ته یې و ویل:

دلته پر کټ پرې وځه.

زه به درته د چرگ یخني پخه کړم.

څو ډکيکي وروسته هغه بیده شو.

ورځې شپې او شپې سبا کېدې.

د هغه حالات مخ په ښه کېدو شو.

یوه ورځ یې پلار ته و ویل:

اوس ښه شوی یم.

راځه چې موټر وگورو او جوړ یې کړو.

هغه و ویل:

موټر د ټرافیکو په ښارگوټي کې دي.

زه به ټرافیک ته زنگ و و هم چې دواړه موټر د دوېم پروان د موټر

جوړولو سرای ته ولېږدوي.

هغه ټرافیک ته زنگ و واهه او هغه ته یې و ویل:

د یوې میاشتي **ناوې**

نن تر غرمې مخکې هغه دواړه موټر د دوېم پروان د موټرو جوړولو ورکشاپ ته و لېږدوه او ما ته احوال راکړه.

ټرافیک و منه.

دوې گړۍ وروسته یې موټر د دوېم پروان د موټرو جوړولو ورکشاپ ته و لېږدول او د رحمت پلار ته یې احوال ورکړ.

بیا د رحمت پلار خپل زوی ته و ویل:

ما او تا به ډوډۍ د خوړلو نه وروسته الله لار شو.

هغه و منه.

هغوي دواړو ډوډۍ خوړو نه وروسته، له کوره و وتل او د موټرو جوړولو سرای ته لاړل.

د رحمت پلار د هغه او د بل چلونکي موټر وکتل.

ډېر بې درکه وړان شوې ول.

بیا یې له جب نه خپل موبایل راو وېست او څه عکسونه یې واخستل.

څو ډکيکي وروسته د بل موټر خاوند هم راغی.

دواړو سره ستړی مشي وکړه.

بیا یې مستري ته غږ کړ.

مستري راغي او هغه ته یې و ویل:

امر کوه صیب!

د یوې میاشتي **ناوې**

څه وکړم؟

هغه و ویل:

دا دواړه موټر به، په څو افغانیو جوړ شی؟

هغه و ویل:

زه به ټولو مستریانو ته غږ کړم تر څو هر یوه د خپلې برخې نرخ و وایی.

د رحمت پلار و ویل:

سمه ده!

ژر شه!

زه بیا خپلې دندې ته ځم.

هغه لار او نور مستریان یې راټول کړل.

هغوی د موټرو شاوخوا تاو راتاو شوو او په لیکونو یې لاس پورې کړ.

وروسته ټولو خپل لېستونه د رحمت پلار ته ورکړل.

بیا هغه نرخونه په موبایل کې ټول (جمع) کړل.

د دواړو موټرو تاوان د رحمت باندې و، ځکه چې د بل موټر یې د شا د خوانه وهلی و.

ټولې پیسې ۱۶۰ زره افغانۍ شوې.

د یوې میاشتي **ناوې**

بیا د رحمت پلار له جبهه ۵۰ زره افغانی و وېستي او د مستریانو
مشر ته یې ورکړې.

هغه ته یې وویل:

د موټرو په جوړولو پیل کړه.

زه د هرې اونۍ په پای کې تاسو ته ۵۰ زره افغانې درکوم.

هغه و منه.

د رحمت پلار خپل زوی ته وویل:

وگوره!

ټول د تاله لاسه!

ما ته، تل تاوان په برخه کوي.

رحمت ډېر خپه شو او څه یې و نه ویل.

بیا پلار یې وویل:

دا به دې په نصیب کې و.

بنه شو چې په خیر تېر شو.

نور کوښښ کوه چې داسې موټر و نه ځغلوې.

هغه و ویل:

سمه ده!

بیا د سرای نه د باندې شوو.

د یوې میاشتي **ناوې**

رحمت یې کورته ورساوه او خپله یې دفتر ته لاړ.

میاشت تېره شوه او د دواړو موټر جوړ شول.

بیا رحمت سرای ته لاړ او خپل موټر یې واخیست او د جلی سیمې ته لاړ.

هغه و نه توانېد په هغې ورځ جلی سره و ویني.

بیا یې انډیوالانو ته زنگ و واهه.

هغوی خوشحاله شو او هغه ته یې و ویل:

راځئ.

باغ بالا ته راشه!

مونږ هم الله درځو، بیا به سره و وینو.

هغه و منه.

او الله لاړ.

څه وخت تېر شو او ملګري یې ورسېدل.

هغه خپل ملګرو ته و ویل:

تاسو ډیر نا ځوانه یاست.

زما پوښتنه مو و نه کړه.

هغوی و ویل:

مونږ د ستا پوښتنې ته راغلو.

د یوې میاشتنې **ناوې**

ته بې هوښه وي.

بيا څو ورځې دې موبایل هم بند و.

هغه و ويل سمه ده.

ملګرو يې و ويل:

راځئ!

د رحمت د ښه کېدو په خاطر يو سګرټی و وهو(وڅکوو).

رحمت و ويل:

نه!

ما ته ډاکټر ويلي دي تر څو سګرټی بس کړم.

هغوی و ويل:

سمه ده.

مونږ به سګرټی و وهو(وڅکوو).

وروسته به، ته مونږ کورو ته ورسوي.

هغه و ويل :

سمه ده!

څه ځنډ وروسته خپل ټول ملګري يې کورونو ته ورسول او خپله يې کور ته لاړ.

سهار وختي له خوبه پاڅېد.

د یوې میاشتې **ناوې**

چای یې و څښه او بیا یې خپلې مور ته و ویل:

زه د انگرېزي ژبې کورس ته ځم.

څو ورځې نه وم تللی.

مور یې و ویل:

سمه ده.

خو!

ډېر پام به کوي تر څو کومه ستونزه منځ ته نه شي.

هغه و ویل:

سمه ده.

بیا هغه خپل د ورور موټر ته کېناست او د کور نه د باندې شو.

هغه د جلی سیمې ته لاړ او الله یې د سړک پر غاړې انتظار وکړ.

څو ډکيکې وروسته جلی راغله.

رحمت له موټر نه کوز او هغې ته یې سلام ورکړ.

هغې د رحمت سلام ته ځواب ور نه کړ او په خپلې لارې روانه شوه.

رحمت هغې ته و ویل:

ولې دي زما سلام ته ځواب ور نه کړ؟

هغې و ویل:

د یوې میاشتي ناول

څو ورځې چېرته ورک وي؟

کومه بله جلی دي و نه مونده، بیا ما پسي راغلي.

رحمت و ويل:

نه!

ته خبره نه يي.

زما موټر ټکر شو او نږدې و چې زه مړ شوی وم.

یوه ورځ په روغتون کې بستر او تر سیروم لاندې وم.

بیا یوه اونۍ په کور کې وم.

اوس بڼه شوی او د ستا لیدو د پاره راغلم.

نه گوري چې دا بل موټر دی.

هغې و ويل:

هو!

دا بل موټر دی.

زه خبره نه وم.

و بڼه!

رحمت و ويل:

کومه ستونزه نه شته.

د یوې میاشتنې **ناوې**

زه هره ورځ ستا لیدو ته راځم.

هغې و ویل:

سمه ده.

خو!

که څوک مونږ سره و ویني؟

هغه و ویل:

ته پر ما گرانه او غواړم چې له تا سره واده وکړم.

بیا جلی خوشحاله او د رحمت نه یې خدای پامانې واخیسته او کار ته روانه شوه.

و ختونه تېرېدل او پر جلی د کور غړي پوی شوو.

ورونو یې خپلې خور ته و ویل:

الک ته و وایه چې د ستا له پاره زمونږ کور ته رایباران ولېږي که نه مونږ تا ته اجازه نه درکو چې کار ته لاړه شي.

څو ورځې تېرې شوې.

جلی رحمت ته د خپلو ورونو هود بیان کړ.

رحمت و ویل:

کومه ستونزه نه شته.

زه به د کورنۍ سره مې خبره وکړم.

د یوې میاشتي **ناوې**

څو ورځې تېرې شوې.

رحمت د مینې په هکله خپلې مور ته و ویل:

مور یې و ویل:

لمړی باید دا خبره ستا د پلار سره وکړم.

هغه ومنه.

شپه شوه.

د رحمت پلار راغی.

د شپې د ډوډۍ خوړولو نه وروسته د رحمت کیسه یې د هغه پلار ته وکړه.

پلار یې و ویل:

سمه ده!

زه به د هغې جلې په هکله هر اړخیزه معلومات راټول بیا به پرې خبرې وکړو.

سبا د رحمت مور، رحمت ته تېرې شوې کیسې وکړې.

رحمت و ویل:

دا خبره زما پلار پورې اړه نه لري.

هغه ځانته بڼځه کوي، که ما ته؟

بیا مور یې و ویل:

د یوې میاشتي **ناوې**

ته څو ورځې صبر وکړه تر څو ستا د پلار پلټنه روښانه شي.

څو ورځې تېرې شوې.

د رحمت د پلار پلټنې پای ته ورسېدې.

بیا یې خپلې ښځې ته وویل:

زما پلټنې بشپړې شوې.

خلک ښه خلک دي.

مگر ډېر غریب دي.

مونږ او هغوی سره جوړ نه راځو.

ښه به وې چې رحمت له هغې جلی تېر شي.

د رحمت مور د هغه د پلار خبره، رحمت ته وکړه.

هغه وویل:

نه!

دا ناشوني ده.

که پلار مې وغواړي او که و نه غواړي، زه د هغې جلی سره واده کوم.

څه موده تېره شوه او رحمت بېرته پر سگریټو راغی.

پلار یې اړ شو چې هغه ته واده وکړي.

هغه د رحمت له پاره ډېر ساده مراسم ونيول.

د یوې میاشتې **ناوې**

څو کسان یې خبر کړل.

ناوې یې کور ته راوسته.

د رحمت په واده کې گاونډیان هم خبر نه وو.

څو ورځې تېرې شوې.

گاونډیان یې په خپله خبر او د هغوی کور ته ښځې د ناوې لیدو له پاره لاړل.

گاونډیانو ښځې څه سوغاتونه هم له ځانه سره وړي ول.

هغوی ناوې ولیده.

هغوی ته یې د نوي ژوند مبارکي و ویله.

بیا یې د رحمت د مور نه گيله وکړه.

د رحمت مور و ویل:

بس یو کار و.

وشو.

د مونږ وخت لږ و.

و نه توانیدو گاونډیان او ډېر دوستان خبر کړو.

گيله مو په سترگو.

د نورو زامنو په وادو کې به تاسو ټول، هرو مرو خبروو.

د یوې میاشتي **ناوې**

ګاونډیانو ښځو چای و څښل، بیا یې د ناوې، رحمت د مور نه خدای
پا مانې واخسته او خپلو کورونو ته روان شوو.

وختونه تېرېدل.

کله نا کله به د هغوی د کور نه غلمغل (غالمغال) غږ پورته کېده.

ګاونډیانو به ویل:

څه وکړو.

د هغوی خپل منځي خبرې دي.

د رحمت پلار به د رحمت او د هغه د ښځې تر منځ نفاق اچاوه او
غوښتل یې چې رحمت خپلې ښځې نه بیل (طلاق ورکړی) او هغه
ته بله د کوم تجار لور وکړي.

د هغوی ژوند مخ په ترېځېدو شو.

۲۹ ورځې یې د واده تېرې شوې.

پر دېرشم د هغې د ښځې ژوند کلېزه (سالگره) وه.

هغې رحمت ته و ویل:

سبا زما کلېزه ده.

ته باید ما ته یوه ګوته او ګلیزې کیک واخلي.

شپه به خپله خور او څه نور ګاونډیانو جونې هم وغواړو.

هغه و منه.

د یوې میاشتي ناول

سبا شو.

هغه خپل پلار ته و ویل:

ما ته څو افغانی راکړه تر څو خپلې بڼې ته د سرو زرو گوته واخلم
او هغې ته د کلزي محفل ونیسم.

پلار یې و ویل:

زما سره اوس پیسې نه شته.

غرمې نه وروسته بانک ته ځم، څه پیسې به راوخلم او مازیگر به
یې تا ته درکړم.

رحمت و ویل:

ورځې لنډې دي.

کوم وخت دې چې پیسې واخیستي ما ته زنگ و وهه، مونږ به راشو
او د سرو زرو گوته به واخلو.

هم به کیک فرماینت (فرمایش) ورکړو او هم به څه دوستان خبر
کړو.

هغه و منه.

ماسپینین شو، بیا مازیگر.

د هغه د پلار نه کوم ځواب رانه غی.

بیا هغه خپل پلار ته زنگ و واهه تر څو د هغه نه احوال واخلي،
چې پیسې یې تر لاسه کړي دي او که نه؟

د یوې میاشتي **ناوې**

د هغه د پلار تېلفون بند و.

هر څه کوبښن یې وکړ، اړیکې یې ټینګې نه شوې.

بیا مور یې رحمت ته زنگ و واوه او د هغه نه یې پوښتنه وکړه چې:

څنگه شو؟

هغه و ویل:

زما د پلار تېلفون بند دی.

څه وکړم؟

هغې و ویل:

لږ صبر وکړه، هغه به کور ته راشي او تا ته به پیسې درکړي.

رحمت په غصه شو.

بیا یې تېلفون بند کړ.

ماښام شو.

رحمت یوه نږدې پارک ته لاړ او الته یې د سګرټي په څکولو پیل کړل.

ماسخوټن شو.

بیا یې پلار ته زنگ و واو.

د هغه تېلفون بند و.

د یوې میاشتي **ناوې**

بیا یې بل سگرتې بل کړ او تر پایه یې وڅکوه.

شپه ناوخته شوه او هغه کور ته لاړ.

د هغه او د بنځي تر مینځ غلمغل (غالمغال) د وهلو او ډبلو غږ هم پیل شو.

رحمت خپله بنځه په سر کلکه و وهله.

هغې چیغې کړې.

له سر نه یې سرې وینې په بهېدو شوې.

سر یې و څرخېد، ژر یې تېلفون واخیست او خپلې مور ته یې زنگ و واهه.

رحمت وارخطا شو او منډه یې کړه تر څو د هغې نه تېلفون واخلي ، هغه و غورځېده او تېلفون یې د تخت څنې (شا) ته و غورځېد.

رحمت کوښښ وکړ تر څو هغه راپورته او تېلفون یې له لاس نه واخلي.

هغه یې راپورته کړه، تېلفون یې په لاس کې نه و.

په تېلفون کې د جلی د زگېروي غږ، ته.

مور یې هر څه ویل:

بلې!

بلې!

ولی خبرې نه کوي.

د یوې میاشتي **ناوې**

د هغې زگېروي ختم او تېلفون روښانه و.
رحمت بیا هغې ته ورغی او هغې ته یې په چيغو و ویل:
پاڅه !
ځان دې په تګۍ مه اچوه.
روغه جوړه یې.
پاڅې چې روغتون ته دې ورسوم.
هغې وختې سا ورکړې وه.
رحمت بیا هغه و بنوروله.
هغه ورو، ورو مخ په سپړېدو شوه.
په دې وخت کې رحمت چيغه کړه او خپلې مور خوا ته روان شو.
مور ته یې و ویل:
ژر شه!
وګوره !
پر ښځې مې څه شوي دي؟
مور یې کوټې ته د ننه شوه.
د هغه د ښځې زړه ته یې لاس وړاندې او و یې ویل:
دا خو دې وژلې ده.

د یوې میاشتي **ناوې**

اوس به څه و کړو؟

رحمت حیران و درېد.

مور یې خپل مېړه ته زنگ و واهه او کیسه یې هغه ته بیان کړه.

هغه و ویل:

زه اوس دستي، راحم .

ته په دې هکله چا ته، څه مه وایه.

هغه کور ته ورسېد او له ځانه سره یې څو عسکر هم راوستل.

بیا د جلی وروڼه او د کورنۍ نور غړي هم را ورسېدل.

عسکرو هغوی ته و ویل:

کار د کار نه تېر شوی دی.

غلمغل (غالمغال) او رسوایي به نه کوی، تر څو گاونډیان خبر نه شي.

مونږ به له ستاسو سره مرسته وکړو.

د جلی مور غلي د رحمت کوټي ته لاړه او خپله لور یې په سرو وینو کې ډوبه ولیده.

بیا یې عسکرو ته و ویل:

ژر دا نږدې روغتون ته ورسوئ.

د رحمت پلار و ویل:

د یوې میاشتي ناول

زه دا ټول کارونه په خپله کوم.

عسکر مه په عذابوئ.

هغه نږدې روغتون ته زنگ و واهه او هغوی امبولانس راواستوه.

د هغې مړۍ یې په نیمه شپه کې روغتون ته ولېږداه.

عسکر او د هغې د کورنۍ غړي هم ور سره لاړل.

ګاونډیان په دې هکله خبر نه شو.

یواځې یو کس خبر شو کوم چې به د ورځې له خوا کوڅې جaro کوي او د کورونو نه کثافات به یې د ښاروالۍ کثافات دانی ته لېږدول.

د هغه کوټه د سرک پر غاړې او د موټرو پارکنګ ته ورته وه.
د رحمت پلار مخکې د تګ نه هغه ته نږدې او څه پیسې یې ورکړې
او هغه ته یې وویل:
څه دې و نه لیدل:

هغه و ویل:

هو!

څه مې و نه لیدل.

بیا هغوی روغتون ته روان شو.

لمړۍ شخصي روغتون ته لاړل هغوی مړۍ و نه مانه او هغوی ته
یې و ویل:

تا سو باید دولتي روغتون ته لاړ شئ.

د یوې میاشتي **ناوې**

هغوی دولتی روغتون ته لاړل، البته هم نوکریوال د هغوی نه و غوښتل تر څو موضوع دې له سیمې د پولیسو سره شریکه شي.

په دې وخت کې د رحمت پلار خپل موبایل واخیست او د سیمې د پولیس مشر ته یې زنگ و واوه او هغه ته د پېښې په اړه لنډ معلومات وړاندې کړل.

هغه و ویل:

زه نن شپه نوکری یم، ته البته انتظار وکړه، څو دکیکې وروسته زه په خپله راحم.

څو دکیکې تېرې شوې.

د پولیسو مشر روغتون ته ورسېد او نوکریوال ته یې و ویل:

ژر مری سړې خونې ته و لېږدوه.

نور مسایل به په خپلو کې حل کړو.

نوکریوال د سړې خونې مسول کس له خوبه راویښ کړ او هغه ته یې و ویل:

ژر سه!

دا مری سړې خونې ته ورسوه او الماری شمېره یې ما ته راکړه.

هغه رحمت د پلار سره سړې خونې ته لاړ، مری یې په الماری کې کښنود.

بیا یې شمېره د ځانه سره ولیکه، د سړې خونې دروازه یې وتړه او د روغتون ودانۍ ته ستون شو.

د یوې میاشتي **ناوې**

هغه د الماری شمېره نوکریوال داکتر ته ورکړه او خپله یې بېرته خپل حای ته لاړ او بیده شو.

نوکریوال داکتر، پولیسو، د رحمت پلار او د جلی کورنۍ څه فورمي ډکي او لاس لیک کړي.

بیا پولیسو د هغو فورمو کاپي هم واخیسته او اصلي یې روغتون ته پرېښودې.

بیا یې نوکریوال داکتر ته وویل:

فورمي په دوسي کې کېږده او چا ته هېڅ راز معلومات مه ورکوه. مونږ سبا نهه بجې راځو او مری د ښخولو د پاره اډیرې ته وړو. هغه ومنه.

بیا پولیسو مشر د جلی کورنۍ ته وویل:

د موضوع په هکله چا ته څه مه وایئ، که چا پوښتنه کوه، و وایئ زړه یې په ناڅاپي ډول درېدلی و.

اوس زه تاسو په خپل موټر کې، تاسو کور ته بیا یم.

بیا یې د رحمت پلار ته وویل:

ته هم لاړ شه او د سبا له پاره د جنازې او ښخولو بندو بست وکړه.

د رحمت پلار وویل:

زه نه غواړم چې په دې هکله څوک خبر شي.

د یوې میاشتي **ناوې**

.....

صرف څو کسه به راشو او مړی به لمړی د ادیرې کوشني جومات ته یوسو، بیا به یې د جومات تر خوا ښخه کړو.

د پولیسو مشر و ویل:

سمه ده.

ستا خوښه.

سبا اته نیمې بجې هرو مرو د سړې خونې تر خوا و درېږه.

بیا یې د روغتون نوکړیوال ته و ویل:

تا سو خو امبولانس موټر هم لری.

هغه و ویل:

هو!

بیا د پولیسو مشر و ویل:

سبا پر اته نیمو بجو امبولانس هم د سړې خونې خوا ته وگورم.

هغه و ویل:

سمه ده صیب.

بیا در حمت د ښځې کورنۍ و ویل:

مونږ کولای شو په ټکسي موټر کې لاړ شو؟

د پولیسو مشر و ویل:

نه!

د یوې میاشتي **ناوې**

په دې وخت کې موټر نه پیدا کېږي.

بنه به وې چې تاسو له ما سره لاړ شئ.

هغوی و منه او د پولیسو د مشر موټر کې خپل کور ته لاړل.

سهار شو.

بیا څو کسانو د رحمت د بڼې جنازه واخیسته، لمړی د اډیرې جومات تر څنګ و مینځه ، کفن یې ورته واغوست، د جنازې لمونځ یې تر سره بیا یې هغه خاورو ته وسپاره.

هیچاه د هغې پسې خیر او خیرات و نه کړ او نه چا د هغې فاتحه واخسته.

د جنازې د خاړو سپارلو نه وروسته پولیس راغلل او رحمت یې محبس ته یووړ.

پلار یې ډیر کوبښ وکړ تر څو د پیسو په مرسته رحمت خلاص کړي، خو و نه توانېد.

رحمت شپږ میاشتي په بند کې تېرې کړې.

بیا په ډېرو خواړو د زمانت په وړاندې کولوسره له بنده خوشي او په کور کې د پولیسو تر نظارت لاندې پاتې شو.

هغه ته یوه روحي نارغي پیدا شوه.

هرڅه چې یې په مخه راتلل، ماتول.

نه یې کتل چې هغه د ده مال دی او که د نورو.

د یوې میاشتې **ناوې**

ګاونډیو به هغه ته څه نه ویل.

هغوی پوهېدل چې رحمت په روحي ناروغۍ اخته شوی دی.

رحمت بڼکلي ځواني درلوده.

ټول د نا اهلو ملګرو د لاسه، هغه یې بیا په سګرټیو وپراوه.

هغه تر درملنې لاندې و.

له یوې خوا غمونه، د بلې خوا چرس ځکونه او د روحي ناروغۍ داروګانو هغه یې ورو، ورو لیونتوب ته نږدې کړ.

کله نا کله به پر هغه حمله راتله او کورنۍ به یې هغه روغتون ته بوتله.

پوره یوه میاشت د هغه د بڼکي د مړینې نه تېره شوه.

هغه خپله دوا نه وه خوړلې او د دوا پر ځای یې سګرټی څکولې و.

د شپې نا وخته کور ته راغی او مور ته یې وویل:

څو میاشتې مخکې په دې وخت ما خپله بڼکه وژلې وه.

نن غواړم چې زه هم ځان وژنه وکړم.

مور یې په خندا شوه او ویې ویل:

ته څه وايي؟

هغه یوه پېښه وه.

ته سوچونه مه کوه!

د یوې میاشتي **ناوې**

ته به لکه د گل په شان روغ او تا ته به له هغې نه ښکلي او ښایسته
ښځه وکړو.

هغه چوپ (چپ) پاتې شو.

بیا یې مور ته و ویل:

سمه ده،

زه ویده کېرم.

ته هم خپلې کوتې ته لاره او بیده شه.

د رحمت مور د کوتې نه و وته او دروازه یې د باندې خوا نه بنده
کړه.

هغې سوچ کوه که چېرې رحمت وغواړي ځان وژنه وکړي، مجبور
دی د کوتې نه و وځي او کومه رسی او یا مزی پیدا کړي.

په دې وخت کې به زه راوینسه او د هغه مخنیوی به وکړم.

د شپې یوه بجه وه.

د مور یې طاقت را نه غي او د هغه کوتې ته لاره.

دروازه یې خلاصه کړه.

گوري!

هغه نه دی بیده شوی او پر خپل تخت (کت) باندې ناست او سوچونه
وهي.

بیا یې هغه ته و ویل:

د یوې میاشتي **ناوې**

بیده شه!

شپه ناوخته ده.

هغه و ویل:

ته خپلې کوتې ته لاړه شه، زه بیده کېږم، بیا سبا مې له خوبه راویښ
کړه.

مور یې و ویل:

سمه ده.

ته اوس بیده شه.

یوه گړۍ وروسته مور یې بیا د هغه کوتې ته لاړه، گوری هغه نیم
پر کټ او نیم پر ځمکه لوېدلې دی.

هغې منډه کړه او هغه یې پر تخت سم کړ.

د هغه د خولې نه وینه راتله.

هغه ډېره وارخطا او چیغه یې کړه.

د هغې مېړه او د کورنۍ نور غړي را ورسېدل.

هغوی رحمت یې له کوتې ښکته او موټر کې یې نږدې دولتي
روغتون ته ورساوه.

الته یې د عاجلې ځانګې ته ویوړ.

ډاکټرانو هغه معاینه کړ او د هغه کورنۍ ته یې د زړه د صبر
غوښتنه وکړه.

بیا یې د رحمت پلار ته و ویل:

د یوې میاشتي **ناوې**

مړی اوس کور ته وړې، که سبا؟

هغه و ویل:

بڼه به وي چې هغه سړې خونې ته یوسو او سبا به نورو دوستانو ته هم خبر وکړو.

لمړی به یې جنازه کورته نږدې جومات کې وکړو، بیا به یې هغه د ښځې خواته خاورو ته وسپارو.

ډاکټر د سړې خونې مسول ته غږ او ویي ويل:

دا جنازه هم په یوې الماری کې کېږده، سبا خپلوان یې راځي او هغه د سړې خونې نه وړي.

هغه و منه!

بیا د جنازې د الماری شمیره یې نوکړیوال ډاکټر ته ورکړه او خپله یې کوټې ته لاړ او الله بیده شو.

سهار وختی د رحمت خپلوان راټول او دهغه جنازه یې لمړی د ماجت د جنازې منځلو ځای ته یوړه، الله یې پرېمنځه او بیا وروسته یې په کفن کې تاو او په تابوت کې یې کېښود.

لږ وروسته یې کور ته ولېږداده بیا پرلس بجو یې ښخ کړ.

ډېر کلونه تېر شو.

د رحمت د ښځې او د هغه د مرګ په هکله ټول رازونه پټ پاتې دي.

پای

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معمارۍ افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصيل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهر و)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندي اقليم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه/ دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

د یوې میاشتنۍ **ناوې**

۱۹. منار جام – الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چي قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲۶. مېرنه جو ما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک
کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچېن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

د یوې میاشتي **ناوې**

۳۹. برف ها آب میشود
۴۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بوډا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. د اسلامي معمارۍ پیل
۴۴. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۵. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
۴۷. د شپېلۍ مینه (مهینه) په کچه گړۍ کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گړي ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او انجینرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
۵۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملګري (پښتو ناول)
۶۰. د یوې میاشتي **ناوې** (پښتو ناول)

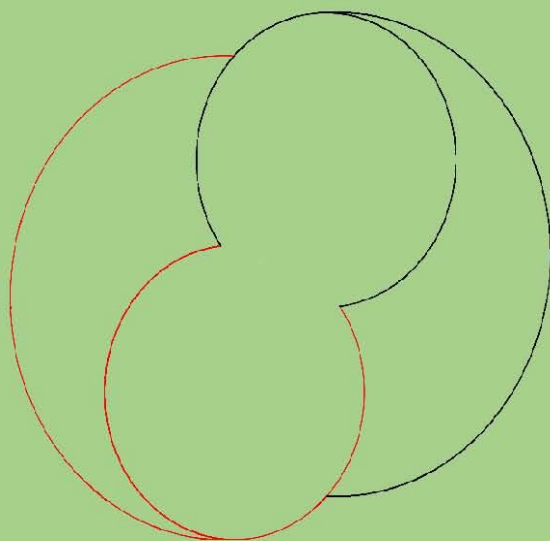
د یوې میاشتنۍ **ناوې**

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۲. سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري
۳. لیونی لپوه
۴. کوشنی سوداگره
۵. سپین کارغه
۶. سور تنور
۷. خره بیزو
۸. بندي مرغه
۹. توده برستن
۱۰. د ژوند پای

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

A Bride Of a Month

Written by: PHD Architect Hashmatullah Atmar

Date: April - May /2025

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library